

בְּרִכּוֹת הַפְּטָרָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים
וּרְצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר בְּתוֹרָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְצָדֵק:

The Haftarah is chanted and then the following blessings are said:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל
הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׂכָל דְּבָרָיו
אֵמֶת וְצָדֵק:

נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ
אֲחֹזֵר לֹא יִשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ: ←

COMMENTARY. Most liturgists agree that the practice of reciting a *Haftarah*, generally a selection from the prophets, probably developed during a time when public reading of the Torah was banned. A selection roughly paralleling a major theme from the week's Torah portion was therefore selected. When public reading of the Torah became possible again, the popular custom of chanting the *Haftarah* continued. The *Haftarah* is usually chanted, utilizing a *trop* or cantillation system that has numerous variations. In modern times the bar/bat mitzvah has often taken on this responsibility as a sign of committed membership in the adult community.

D.A.T.

שְׂמַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיִגַּל לְפָנֵינוּ:
וְהָשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל אָבוֹתָם וּבֵיתְךָ בֵּית תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכֹל הָעַמִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֵבִיא שְׁלוֹם לְעַד:

On Festivals continue on page 413.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַתָּת
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְקַדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת: עַל הַפֶּל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ: יִתְבְּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

שמחנו / Give us joy. The traditional *Haftarah* blessing contains references to the reestablishment of the rule of the Davidic dynasty. This understanding of a messianic reappearance of hereditary kingship has been rejected by Reconstructionist thought on both moral and theological grounds. Nonetheless the messianic hope for a world redeemed remains in our thoughts as the ultimate achievement towards which humanity should strive.

The version of the *Haftarah* blessing included here eliminates the Davidic references and the hopes for a literal messiah that they invoke. In their place are Malachi 3:24 and a slightly altered version of Isaiah 56:7. The vision in Malachi, which is the *Haftarah* for Shabbat Hagadol, sees Elijah coming to herald messianic days, turning the hearts of parents and children toward each other. The task of redemption can be completed when all of us open our hearts to our families, to our communities, and to all the inhabitants of our world. Then our world will truly have become a house of prayer for all peoples, bringing the peace for which we all hope.

D.A.T.